

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/315/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612201714
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5612201714.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Olgy Belkovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Údernícka č. 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocneným zástupcom TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, ul. Údernícka č. 5, IČO: 36 613 843 proti žalovanej: Z. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. č. XXX, o zaplatenie sumy 1.119,73 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 28. mája 2012 č. k. 8C/79/2012-46, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom zo dňa 28. 05. 2012 č. k. 8C/79/2012-46 žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 497,91 eur v mesačných splátkach vo výške 80 eur mesačne, splatných do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Žalovanej nepriznal právo na náhradu trov konania.

Konštatoval, že aktívnu vecnú legitimáciu žalobca preukázal zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10. 12. 2009. Postupujúc podľa zákonných ustanovení (§ 25 ods. 1 zák. č. 129/2010 Zb. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov účinnom k 09. 02. 2006, § 524 ods. 1, 2, § 563, § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 3 písm. d/, § 497, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka) súd žalobe vyhovel čiastočne.

Podľa súdu žalovaná na pojednávaní nepoprela, že v dôsledku povoleného prečerpania financií na účte spôsobila právnomu predchodcovi žalobcu dlh v sume 497,91 eur. Žalobca však vo zvyšku uplatneného nároku neunesol dôkazné bremeno. Všeobecne tvrdil, že žalovaná porušila povinnosť riadne a včas poskytovať splátky dlhu; neuviedol však, aká bola dohodnutá minimálna výška splátok, kedy boli splatné a kedy žalovaná svoju povinnosť porušila, kedy sa stal splatný celý úver, v akej výške a kedy bolo dohodnuté jeho úročenie a RPMN, resp. spôsob jej určenia. Prednes týchto tvrdení má vplyv nielen na rozhodnutie o žalovanom nároku, ale aj na posúdenie existencie procesnej prekážky konania v podobe litispendencie alebo prekážky veci právoplatne rozsúdenej. Pokiaľ ide o výšku žalovanej sumy, žalobca aj po výzve súdu odkázal na obsah predložených listinných dôkazov bez uvedenia skutkových tvrdení, ktoré majú byť listinami preukázané. Súd by porušil základnú zásadu sporového konania a to zásadu rovnosti účastníkov konania, keby suploval žalobcu a skutkové tvrdenia „vyčítaval“ z predložených

listinných dôkazov. Žalobca nepredniesol dostatočné skutkové tvrdenia týkajúce sa základu žalovaného nároku a jeho výšky, čo malo za následok zamietnutie žaloby v časti, v ktorej bol uplatnený nárok žalovanou zosporený (keďže žaloba spĺňala všetky formálne náležitosti, dôvod pre jej odmietnutie nebol).

Žalobe nebolo možné vyhovieť ani v časti úroku z omeškania, o ktorom žalobca predniesol, že si ho uplatňuje „počnúc dňom 11. 12. 2009, teda dňom nasledujúcim po účinnosti postúpenia pohľadávok, resp. po dni riadnej splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Pokiaľ ešte nenastala riadna splatnosť úveru, navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“. Ani v tejto časti, aj po výzve súdu žalobca nesplnil povinnosť tvrdenia tak, že nebolo možné ustáliť počiatok omeškania žalovaného nároku, a tým pádom ani zákonnú výšku úroku z omeškania. Na pojednávaní 28. 05. 2012 sa žalobca ani jeho právny zástupca nezúčastnili, čím si zmarili možnosť splniť dôkaznú povinnosť poskytnutím presných tvrdení týkajúcich sa podmienok poskytnutia povoleného prečerpania (kedy žalovaná finančné prostriedky z povoleného prečerpania čerpala, či to bolo jednorázovo alebo po častiach, aká bola výška povoleného prečerpania, aké podmienky vrátenie týchto financií, aká bola dohodnutá odplata za požičanie financií, aký úrok z úveru, kedy sa žalovaná dostala do omeškania s plnením svojej povinnosti). Keďže súd podrobným spôsobom vyzval na doplnenie skutkových tvrdení žalobcu už uznesením z 27. 04. 2012 č.k. 8C/79/2012-35, nebolo dôvodným, hospodárnym a v súlade so zásadou rovnosti účastníkov konania odročovať pojednávanie. V zmysle platnej judikatúry zmyslom férového procesu (fair trial) je poskytnúť účastníkovi možnosť uplatniť svoj nárok, predniesť tvrdenia a predložiť dôkazy nárok preukazujúce, ako aj tvrdenia a dôkazy slúžiace na obranu účastníka (5Cdo 294/2009). Žalobca bol na doplnenie skutkových tvrdení a predloženie listinných dôkazov vyzvaný uznesením, bol riadne a včas predvolaný na pojednávanie, kde bol opäť aj v predvolaní vyzvaný na predloženie dôkazov preukazujúcich jeho tvrdenia. Súd teda konštatoval, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno. Žalovaná však na pojednávaní nespochybnila poskytnutie povoleného prečerpania dňa 10. 02. 2006 právnym predchodcom žalobcu vo výške 497,91 eur, na zaplatenie ktorej ju súd zaviazal.

S poukazom na sociálnu situáciu žalovanej zistenú jej výsluchom na pojednávaní súd vyhovel jej návrhu a umožnil splácanie priznaného nároku tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Žalobca mal úspech v 44,47 %, žalovaná v 55, 53 %. Pomer ich úspechu je 1,06 % v prospech žalovanej, ktorá návrh na prisúdenie náhrady trov konania nepodala.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu a navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, resp. zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vytkal súdu nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočne zistený skutkový stav.

Žalobca nesúhlasil s názorom súdu a zamietnutím žaloby, resp. vyhovením nároku len v časti sumy 497,91 eur. Tvrdil, že žalobca so žalovanou preukázateľne uzavreli dňa 09. 02. 2006 zmluvu, na základe ktorej právny predchodca žalobcu zriadil žalovanej účet a vydal žalovanej debetnú platobnú kartu na vykonávanie bezhotovostných a hotovostných platobných operácií, nakoľko žalovaná využila povolené prečerpanie na účte, avšak splátky úveru neuhradila riadne a včas a dostala sa do nepovoleného prečerpania, pôvodný veriteľ dňa 29. 02. 2008 zrušil žalovanej účet. Keďže žalovaná po zrušení účtu neuhradila peňažné prostriedky, ktoré jej pôvodný veriteľ poskytol, žalobca sa domáhal vrátenia týchto peňažných prostriedkov.

Podľa žalobcu špecifikoval výšku pohľadávky a síce výška nesplatennej istiny predstavuje rozdiel medzi položkami „zvýšenie pohľadávky za istinu“ a „zníženie pohľadávky za istinu“; výška úroku predstavuje rozdiel medzi položkami „zvýšenie pohľadávky za riadny úrok“ a „zníženie pohľadávky za riadny úrok“; úrok z omeškania je vyčíslený vždy za obdobie, kedy sa žalovaný dostal do nepovoleného prečerpania a jeho percentuálna výška je odvodená od výšky nepovoleného prečerpania a výšky úrokovej sadzby pre daný produkt za dané obdobie, pričom predstavuje súčet položiek „zvýš. pohľad. za zml. úrok z omešk. (b)“, (po odpočítaní „zníž. pohľad. za zml. úrok z omešk. (b)“, „výpočet zákonného úroku z omeškania“ a úroku z omeškania od 01. 01. 2009 (dátum nasledujúci po dni ukončenia platobnej histórie žalovanej) do 10. 12. 2009 (dátum postúpenia pohľadávky); ostatné príslušenstvo a poplatky vo výške 8,86 eur

pozostáva z poplatku za vedenie účtu vo výške 1,63 eur (49,- Sk) z poplatku za vyhotovenie a doručenie výpisu vo výške 0,60 eur (18,- Sk) a z poplatku za zrušenie účtu vo výške 6,64 eur (200,- Sk).

Ku dňu postúpenia pohľadávky z postupcu na žalobcu vyčíslil postupca dlžnú sumu vo výške 219,73 eur (36.745,59 Sk), ktorá pozostáva z istiny vo výške 983,92 eur (29.641,57 Sk), úroku z omeškania vo výške 226,95 eur (6.837,10 Sk) a ostatného príslušenstva vo výške 8,86 eur (266,92 Sk). K preukázaniu dlžnej sumy žalobca predložil výpis z bankovej knihy s názvom vyčíslenie pohľadávky z úveru, pričom tento listinný dôkaz je generovaný bankovým systémom, ktorý je certifikovaný a podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Podľa ust. § 172 ods. 1 O. s. p. účinného do 31. 08. 2003 bolo možné vydať platobný rozkaz, ktorý priznával právo na zaplatenie peňažnej sumy, ktorá sa opiera o výpis z kníh tuzemského peňažného ústavu. Úmyslom zákonodarcu po novele, ktorou bolo toto ustanovenie vypustené, bolo predísť prípadnému zvýhodňovaniu peňažných ústavov v pozícii veriteľov a nie znížiť výpovednú a dôkaznú hodnotu tohto dokladu.

Žalobca bol názoru, že svoj nárok preukázal dostatočným spôsobom, zároveň žalovaná písomne uznala dlžnú sumu vo výške 983,92 eur s príslušenstvom, ktorú sa zaviazala splácať v splátkach po 20 eur, z čoho uhradila ku dňu podania žalobného návrhu 5 splátok.

Pokiaľ ide o uplatnený úrok z omeškania, tento si žalobca uplatnil odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky vzhľadom na to, že sa jedná o pohľadávku z nepovoleného prečerpania na bežnom účte, v tomto prípade nedochádza k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, ale ku kapitalizácii účtu, resp. zmazaniu úrokových plánov na účte a zrušenie služieb k účtu, vrátane spoplatňovania účtu. K tomu došlo dňa 29. 02. 2008. Nakoľko pôvodným veriteľom boli úroky z omeškania vyčíslené ku dňu postúpenia pohľadávky, žalobca si následne uplatňuje zákonné úroky z omeškania z dlžnej istiny odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadрила.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že okresný súd žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.119,73 eur spolu s úrokom z omeškania 110,15 eur a ročným úrokom z omeškania 9 % zo sumy 883,92 eur od 15. 03. 2011 do zaplatenia z titulu záväzku zo zmluvy o bežnom účte (uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalovanou dňa 06. 10. 2005 pričom žalovaná nesplnila v stanovených termínoch splátky čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy a právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy) vyhovel sčasti pokiaľ ide o sumu 497,91 eur, ktorú žalovaná nepoprela a vo zvyšku žalobu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena keď žalobca nepredniesol dostatočné skutkové tvrdenia týkajúce sa žalovaného nároku a jeho výšky. Ani po písomnej výzve súdu uznesením zo dňa 27. 04. 2012 č. k. 8C/79/2012-35 na doplnenie označených skutkových tvrdení si žalobca nesplnil povinnosť tvrdenia. Napokon ani na pojednávaní, ktorého sa nezúčastnil.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a podľa neho okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. V plnom rozsahu sa preto stotožnil s vyššie uvedeným skutkovým a právnym záverom prvostupňového súdu.

Naviac uvádza, že povinnosť tvrdiť skutkové okolnosti je elementárnou povinnosťou účastníka konania, a to najmä žalobcu. Povinnosť tvrdenia skutkových okolností, z ktorých žalobca odvodzuje svoje právo

alebo povinnosť žalovaného vyplýva už z požiadavky na obsah žaloby. Povinnosť tvrdenia je úzko spojená s dôkazným bremenom.

Vzhľadom na uvedené odvolanie žalobcu, ktorý tvrdil, že nárok preukázal dostatočným spôsobom, odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Ani odvolaciemu súdu neboli z obsahu žaloby zrejmé podmienky za akých bolo poskytnuté povolenie prečerpania úveru a kedy sa žalovaná dostala do omeškania s plnením svojej povinnosti. Nebolo povinnosťou súdu uvedené vyvodzovať z predložených listinných dôkazov ako správne konštatovať aj okresný súd. Okrem toho iba k žalobe k dostatočnými tvrdeniami sa môže žalovaný kvalifikovane vyjadriť a súd o takejto konať. Tvrdenia o základe a výške nároku mali byť preto súčasťou žaloby, prípadne vysvetlené na súdnom pojednávaní, ktoré okresný súd za týmto účelom aj nariadil. V danom prípade sa ho však žalobca bezdôvodne nezúčastnil keď sám požiadal súd, aby v záujme hospodárnosti konania s prihliadnutím na skutkový a právny stav veci rozhodol o návrhu na základe predložených dôkazov bez osobnej účasti sporných strán, k čomu v súlade s ust. § 115a O. s. p. udelil súhlas.

V odvolaní žalobca poukazoval aj na písomné uznanie žalovanej ohľadom dlžnej sumy vo výške 983,92 eur s prísl., ktorú sa zaviazala splácať v splátkach po 20 eur, z čoho uhradila ku dňu podania žalobného návrhu 5 splátok. Uvedený dôkaz (dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku z 04. 11. 2010) existujúci v čase vyhlásenia rozhodnutia (28. 05. 2012) o ktorom žalobca mal vedomosti nebol uplatnený pred súdom prvého stupňa a preto nie je podľa odvolacieho súdu odvolacím dôvodom (§ 205a ods. 1 O. s. p.).

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. Žalovaná mala v odvolacom konaní plný úspech, avšak trovy odvolacieho konania si neuplatnila (§ 211 ods. 2, § 151 ods. 1 O. s. p.), pričom ani z obsahu spisu nevyplýva, že by jej tieto boli vznikli. Odvolací súd preto rozhodol, že sa žalovanej náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.